

440 Mand i Forslaget, men det er der jo heller ikke noget at gøre ved; jeg erklærer, at selv en saa tapper Mand som Forsvarsministeren maatte give op overfor dette, det var en uløselig Opgave at klare det. Jeg konstaterer ogsaa, at ingen har gjort Indvending mod den Beregning, jeg anførte med Hensyn til en Overførelse af Forholdene fra Østrig paa den danske Styrke, og jeg slaar fast, at Ministeren endnu ikke har sagt noget som helst om, hvorledes han tænker sig Overgangstiden, hvorledes han tænker sig den lille yderligere Uddannelse, som de antagne Folk skal have, hvor mange han vil antage, og hvorledes han vil faa dem uddannet og alt, hvad dertil hører.

Ogsaa med Hensyn til Statsmarinen har den højtærede Forsvarsminister valgt at tie. Det er jo overhovedet et Standpunkt, som i udpræget Grad efterhaanden synes at blive Ministeriets. Der er sket en mærkelig Forandring med Ministeriets Medlemmer; efter at have været meget talende er de blevet meget tavse. Vi har i Dag haft Lejlighed til at konstatere eet Tilfælde, jeg konstaterer nu et nyt. Naa, det var nu ikke saa underligt, at Forsvarsministeren valgte Tavsheden, thi ogsaa fra den allierede, det ærede Medlem Hr. P. Munch, blev der rettet en Kritik mod dette Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. P. Munch var virkelig alvorlig bekymret for, at det Antal Skibe, der var foreslaaet, ikke skulde være tilstrækkeligt, og jeg deler paa dette Punkt ganske det ærede Medlems Bekymringer, jeg tror, de var særdeles vel begrundede. Men det er en farlig Ven, den højtærede Forsvarsminister har i det ærede Medlem Hr. P. Munch, for tænk, nu fik han virkelig lokket Forsvarsministeren til en Forhandling om, hvorvidt man skulde anskaffe Miner til Søforsvaret, og den højtærede Forsvarsminister synes ikke helt utilbøjelig til at acceptere disse Miner. Men det maa jo være betænkeligt, for naar man har hørt den højtærede Forsvarsminister tale paa de offentlige Møder, ved man jo, at et af de Argumenter, der rigtig gjorde sig, var dette, at naar vi havde disse Miner, var vi udsat for, at Udlandet kunde sige: Brug disse Miner paa den og den bestemte Maade, og derfor var det meget bedre for os ikke at have nogle. Dette Argument vakte jublende Tilslutning. Men hvordan kommer det nu til at gaa, hvis den højtærede Forsvarsminister virkelig skal til at acceptere Minerne? Jeg er meget betænkelig ved den Situation, for hvis Forsvars-

ministeren ikke skal komme til at staa som en Mand, der har gjort sig skyldig i en fuldkommen hul Agitation, saa maa han jo sige nej, og det ærede Medlem Hr. P. Munch kan vist meget vanskeligt give Afkald paa disse Miner.

Den højtærede Forsvarsminister talte som saa ofte før om Situationen i 1914 og gentog den Paastand, at de sagkyndige jo havde erklæret, at det hele duede ingen-ting til. Den Paastand er blevet imødegaaet paa ny ved en Erklæring, som den daværende kommanderende General har udsendt i Aften, og hvori han netop gør opmærksom paa, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa her i Tinget, at den højtærede Minister ikke citerer helt omhyggeligt, ikke tager det hele med — det er for Resten ogsaa et fælles Karaktertræk for Ministeriet. Jeg har jo paa-vist et ganske lignende Tilfælde før, dette er altsaa det andet Tilfælde. Det er nemlig sagt meget tydeligt af den daværende kommanderende General, at naar han erklærede den 5. August, da der var Tale om det, at Københavns Befæstning kun vilde kunne yde Modstand i en kort Tid, saa tilføjede han udtrykkeligt, at det var i den Tilstand, hvori den da var, og at dens Forsvarsevne vilde vokse, efterhaanden som man fik udført de fornødne Arbejder. Naar den højtærede Forsvarsminister her gav en pseudo-sagkyndig Udvikling af, at vi kunde komme til at staa overfor en Hær med Timers Varsel, saa vidner det om, at den højtærede Forsvarsminister ikke har sat sig rigtigt ind i disse Spørgsmaal, thi Københavns Befæstning forsynet med de fornødne Udbygninger, som det var foreslaaet af den kommanderende General, vilde netop være i Stand til at modstaa en saadan Hær, som vi kunde vente sendt over os med faa Timers Varsel, nemlig en Hær, der ikke vilde være i Stand til at medføre svært Skyts. Det er noget, som den højtærede Forsvarsminister bør bemærke sig til fremtidige Diskussioner.

Dernæst sagde den højtærede Forsvarsminister, at han fastholdt, at Danmark militært set var det mest værgeløse Land i Europa, og at det gjorde jo ingen Forandring heri, at man kunde paavise, at der var et Land, der havde en Flaade, der var mindre. Det var ikke et Land, der var Tale om; det, jeg talte om, var Flaaderne ved Østersøen, og der er som bekendt flere Lande. Og det var jo overordentlig hensynsfuldt af det ærede Medlem Hr. P. Munch, at han netop i sin Tale nævnte de Tal, som til fulde under-